

ACC. N:R M. 10412:1-5.

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. Aug. Persson
Härad: Bara Adress: Banlyst. 3, Lund
Socken: Ljungby Berättat av: Hanna Hansson
Uppteckningsår: 1947 Född år 1837 i St. Mölleberga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När mormonfebern härjade i Skåne s. 1-5.

Skriv endast på denna sida!

När mormonfebern härjade i Skåne.

Det var år 1855 efter god min mor berättat för mig, och själv sett och hört, som var den gången 18 år gammal, och var då kommen till sin morfar, Jeppe Jakobson i Hjuloberga gårdgård i Långby socken som kom vid den tiden inreder, för skulle vara där en månads tid och hjälpa till med serveringen i gårdgården, eller "kruet" som det kallades för på den tiden, men det var mest för nöjes skull, och för att komma ut lite från hemmet i St. Mållberga.

Då hade mormonerna helt givit folk på stora områden här i Skåne, både rik och fattig, välde då hus och gem och skulle resa till Uta i Amerika, deras Lion rop de då kallade det för, de stöta sig samman i stora kappar bring sina s. k. apostlar, eller mormonmissionärer, som drog fram öfverallt.

Deras pengar lämnade de så till dem som förvalta, de hade sedan allt gemensamt, men öfverallt var lösnämnen efter dem

och anhöll dem, och där i den trakten var en fångman som
vist hette Collin, efter vad jag hört, han hade slagit läger
för dem på gästgivarvärdgården i Husleberga, dit skulle han
och fjåre dem på en säck, somla dem in på hans spulke, vilka för
när med dem, men hur det sedan gick visste inte min mor, om
hans sedan skulle fara in till lästipelen i chalmé med dem
som det troddes, eller hur det nu blef, visste hon inte.

Allt nog så var de där rätt länge, och skaran ökades
för var becka, men hur stort antalet blef till sist, fick
hon heller inte reda på heller, ty hon for sedan hem.

Så var där en skruetris eller "krupis" som de kallade för
på den tiden, hon hette Helena, och hade också blifvit mor-
mon, hon som så många andra, och skulle också resa med dem
till Utah när de blef färdiga en gång, hvilket hon också gjorde.

Om kvällen på ett helg den s. k. "Heliga församlingen" i
servicingsalen och sjöng Lions sånger för förnydda bänker
och andra sorters folk som kom dit om kvällarne och skulle

När mormon-
febern...
Sid. 2.

se dem, syra sig fulla, och sedan häna dem, men de svära
dem inte, och bluddde sig inte om heller.

Bland andra stamgäster där på "brued" var en s. k. rik
bände som, väst bodde strax intill, som, Lette, Anders Silvan
sån var där vagnen kväll och drack "toddé", och gick inte
hem för än han blifft påhått full, och det var tid nog så han

Han drif med dem väggodt han kunde han också, och med
Hagens ismunket, sen hon hade blifvit mormon, en gång när
hon serverade honom så de han till henne, nu är det väl
tid att resa till Uta Helena, men gör inte de, för där ska
du döpas om, och spritt naken skall du då vara som du
kom till världen, ja bli ^{hög} titta på di, allihopas, är sä om di brista
syn denna af di om en gammal pantofflekätt, ha, ha, ha.

Di blif där farligt skrattli salen, ja där ser du Helena
hur du får de i Uta när du kommer dit, var där då en
som sa, men hur riter ju i alla fall, men hur han fick det
där, det var där ^{om} inget som väste sedan.

När mormon-
febern . . .
Sid. 3,

Lä börja de åter att sjunga en af sina juna sånger, och
den börja på fär, "Nu resa vi till Zion land, till Sions land" När quormon-
o. s. v. och Andes Nilson så full han var så sjöng han med febern...
men på ett helt annat sätt som han visst tyckte passa bättre.
"Lä vara vi ti ries i blann, ti ries i blann, ha, ha, ha, ti ries i blann."

Helena sa han där, när du nu kommer ti Uta på fär du
titta väl efter fär där ligger stekta gårs i landsvägsgräns-
na me knif ä gaffel, så de e baratt ä ä ä ä, för du beställa.

Men Helena hon värde ä skratta, men svara på de han
sa, så fick han pyra på fjärdingsmannen Göte som satt
vid bårren och spille parat mormonerna så att de inte
synde, så gick han bort till han ä sa, va fär sätter du där
etter, kan du inte hålla di hemma, du e vell inte mormon heller,
ä så ga han Göte en buras äpfel, så han ramlar af stolen, ä di
blef där på gylt ett farligt skratt igen.

Men Göte reste sig upp igen, och sa ingenting heller, ä de var
inte lönt ä säga nåd till en som va full.

Men dagen efter gick Göta hem till han och fick två riksdaler. När öfvelen han hade färd, och de var ju bra betald.

Så fick de skriva Nilson syn på min mor, där sa han, kom hit Hanna, ja han nämde ä så de, ja du Hanna, ja tycker så bra om de, så du kan gärna bli min son-in-laga ä gifta de med Nels, så ska vi få en trellt tunnslan med de samma, de kan du tänka på i natt, ä bestämma de de imorn kväll, vill du Hanna.

Nu de vill ja visst inte vara hög då, ja vill verkligen Nels, eller trellt tunnslan på fylladen, ^{där} ingenting kan vara utan tusslar ä ogräs, ä fullt med stora stenar ä där.

De va då fem ti tus så stor god sa han då för sig själv, men men så glömde han de visst, me de samma, och så gång handa äter med lallande röst: "Ja resa vi ti egen, iblan, iblan, ha, ha, ha, ti res ha, så till sist så somna han vid bordet där han satt.

Ja så gick det till när mormonerna var inkvartade på gästgästaregården i Hovslöberga 1855.

När mormon-
febern...

Sid. 5.